

De heks en de wind van vernieuwing

Er was eens een team dat met elkaar besloot dat het hoog tijd was voor innovatie, voor vernieuwing. Energie stroomde door de mensen, ze wilden vooruit, met elkaar. Afspraken werden gemaakt, plannen uitgesproken en vol goede moed ging iedereen uiteen. Met een duidelijk beeld voor ogen, want dat er iets moest veranderen was duidelijk.

Na een paar maanden kwamen ze zoals afgesproken weer bij elkaar om te horen wat er allemaal bereikt was. Schoorvoetend, met veel minder energie. De eerste gespreksronde maakte duidelijk dat er niet veel terecht gekomen was van alle plannen. Na de startsessie was er nauwelijks meer iets gebeurd. Er werd gemompeld, gezwegen. Tot één van de teamleden zei: "Ik weet wat er aan de hand is. In onze omgeving leeft een heks. Hij leeft van de energie van vernieuwingsprojecten, die zuigt hij in zich op, dat maakt hem sterk. En dat laat de mensen uitgeblust en moe achter. Daarom is er niets veranderd!"

De groep knikte instemmend. Dat moest ongetwijfeld het geval zijn. Hoe kon het anders dat alle goede plannen vervlogen waren, dat er helemaal niets ondernomen was?

Er ontstond grote onrust: er was een heks in de gemeenschap. Maar wie was het? Waarschijnlijk was hij zeer goed vermomd, zodat nietsvermoedende idealisten niet in de gaten hadden dat hij het was. Waarschijnlijk gebeurde het wegzuigen van energie onopvallend...

De groep ging uiteen, vastberaden om de heks te vinden. In de tijd die volgde werd achterdochtig en argwanend rondgekeken. Immers, iedereen kon het zijn. Zelfs iemand in het team.

Op een dag kwam het goede nieuws. De heks was opgepakt en gedood! Het nieuws verspreidde zich razendsnel over de naburige dorpen. Er werd een grote ceremonie opgetuigd. Iedereen werd genodigd. Op een berg zou de begrafenis plaatsvinden. Grote welbespraakte sprekers werden genodigd en spraken uit hoe goed het was dat de heks eindelijk gevonden was en de energie van vernieuwing en ontwikkeling weer vrijuit zou stromen. De mensen dromden samen om de dichte kist. Iedereen was benieuwd

wie de heks nu eigenlijk was, en of zij hem zouden kennen.

Na de toespraken en gezangen werd de kist geopend. Langzaam schuifde de menigte voorbij de kist. Degenen die in de kist keken, schrokken zichtbaar. Er was geen lichaam, zij zagen slechts zichzelf. Hoe kon dat? Zwijgend stonden zij bij elkaar, verward om wat gebeurde.

In de kist lag een spiegel, de nieuwsgierige menigte zag zichzelf en besepte met een schok dat zij de heks in zich droegen. De heks die vernieuwing bluste, die energie wegnam om verder te komen...

Vernieuwen betekent: doen, aanpakken, samen de schouders eronder zetten. Want "If it is to be, it is up to me!"

Wilma van Esch verzorgde met Teachers 4 Teachers een schoolleiderscourse op scholen in Kenia en kwam terug met een rugzak vol verhalen. Dit verhaal werd verteld tijdens een visievergadering door coach Tamasha Nyawa. De dynamiek van 'vernieuwen' en 'innoveren' blijkt behoorlijk universeel.

Wilma van Esch

Projectleider Expertisecentrum EGO Nederland
w.vanesch@fontys.nl
www.wilmavanesch.nl
www.teachers4teachers.nl